30/03/2021

О. Јован Милановић: Ријечи Митрополита Амфилохија за мене су бесцјен благо

Гост Радија ,,Светигора“ био је ректор Богословије Светог Арсенија Сремца у Сремским Карловцима протојерej Јован Милановић, старјешина цркве у Сремским Карловцима.

Отац Јован је говорио о духовним везама Српског Сиона и Српске Спарте који су увијек су били повезани истим задатком, чувањем живе вјере у живога Бога и свог православног идентитета.

,,И Сремски Карловци и Цетиње имају благослов да буду повезани јаким духовним везама Сремских и Црногорско-приморских Владика“- каже отац Јован.

Мошти Светог Арсенија Сремца, који је небески покровитељ црквено-школске установе, на чијем је челу отац Јован, налазе се управо код нас у Црној Гори, у манастиру Ждребаоник код Даниловграда. Свети Петар Цетињски хиротонисан је у Сремским Карловцима. Богословију у Сремским Карловцима завршили су многи богослови а између осталих и свештеномученик Ристо Јарамаз чије Свете мошти се налазе у манастиру Косијерево. Ово су само неке од веза између Црне Горе, наше Црногорско-приморске Митрополије и

Сремске Епархије а посебно Богословије Светог Арсенија Сремца и Сремских Карловаца, на које нас је подсјетио отац Јован.

Он је говорио и о везама Богословија у Сремским Карловцима и на Цетињу.

,,Духовне везе између ове двије црквеношколске установе су дуге и старе јер баштине дугогодишњу традицију. Удружење Цетињана у Београду је 2015. године поставило плочу, икону Светог Петра Цетињског на цркви у којој је Светитељ хиротонисан за Епископа. У овој цркви се сваког четвртка служи молебан Светом Петру Цетињском“- каже отац Јован.

Ректор Богословије у Сремским Карловцима припрема књигу аутобиографије и списа блаженопочившег Епископа сремског Макарија (Ђорђевића) који је прије ступања на трон сремских епископа био Епископ будимљанско-полимски од 1947-1955, што је такође једна од духовних веза са нашим просторима.

Отац Јован Милановић је Богословски факултет завршио у Београду, док је у Паризу магистрирао.

За вријеме свог школовања у Паризу се сретао и лично са блаженопочившим Митрополитом Амфилохијем и Владиком Атанасијем али и са дубоким трагом који су тамо оставили ова двојица великана духа и вјере Православне. Отац Јован је са нама подијелио своја лична сјећања на владике Амфилохија и Атанасија и говорио о трагу који су оставили и у Сремским Карловцима и у Паризу.

,,Митрополит Амфилохије је знао да препороди човјека. Упознавао је људску душу на један специфичан начин. Одлазећи у манастире Старчева Горица и Морачник на Скадарском језеру код Владике Јована (Ћулибрка) имао сам благослов да проводим вријеме уз Митрополита Амфилохија. Владику Атанасија сам упознао у Тврдошу. Ово велико дијете научило нас је како са великом духовном пажњом остати дијете јер, по ријечима самога Господа,: Ако не будемо као дјеца нећемо ући у Царство небеско. Траг Митрополита Амфилохија и Владике Атанасија у Паризу је дубок и велики. У вријеме када су Митрополит Амфилохије и Владика Атанасије били у Паризу Срби су тамо били подијељени. Они су око себе окупили омладину и студенте и научили наше људе да сруше зидове и науче да се жртвују једни за друге, постајући тако народ Божији.

Из својих посјета Цетињском манастиру отац Јован чува сјећање на блаженог спомена Игумана Цетињског манастира великог оца Архимандрита Луку

(Анића) и братију ове Свете обитељи која је, као огњем запаљена, горјела на олтару Црне Горе и једном за свагда чистила гријехе тих нечистих времена али и гријехе свих људи.

По благослову Светог архијерејског Синода отац Јован је био у пратњи делегације Митрополита Амфилохија приликом обиљежавања хиљадугодишцје од упокојења Светог благовјерног кнеза руског Владимира и овом приликом нам је пренио утиске које памти са овог путовања.

Ријечи Митрополита Амфилохија: Благо мени, напријед у дубину право се бесцјен благо. Митрополит ми је то рекао једном у разговору у контексту разумијевања другог човјека. Дакле, у дубину и ка другом човјеку. Да не будемо плитки у односима. Да не будемо брзи на поглед, на осуђивање, омеђивање и ограничавање другога него да будемо заиста у дубини једни са другима трудећи се да до краја разумијевамо једни друге. Велики је благослов када тако нешто човјек чује и разумије“- каже отац Јован Милановић ректор Карловачке Богословије.

Разговор са оцем Јованом тополо препоручујемо за слушање.

Mitropolija.com